

Biológus terepgyakorlat, 2012. május 15.

„....az élet meg az anyagok e valóságos hangversenyének kellős közepén itt vagyunk...”

fátyolos nőszirom

A biológiateagok és a fakultációs csoportok tagjaival május közepén kerekedtünk fel, hogy szűkebb hazánk, a Kiskunsági Nemzeti Park két érdekes élőhelyét, a Böddi-széket és a Fülöpszállás melletti lápréteket felfedezzük. Vezetőnk, Máté András-fűnek, fának, rovarnak és madárnak kiváló ismerője a táj történetével ismertetett meg bennünket a pusztában.

Megkóstoltuk a vakszik növényeit-tényleg nagyon sósak! Hogy képesek legyenek felvenni a vizet, nagy mennyiségben kell tartalmazniuk ásványi sókat.

A Böddi-szék igen jelentős vízi- és parti madár élőhelynek tekinthető a Kárpát-medencében, amely a Felső-Kiskunsági Szikes Tavak láncolatának délnyugati tagja.

A Ramsari-egyezmény által védett szikes tó a Natura 2000 hálózatba tartozó terület, nem a Kiskunsági Nemzeti Park része. Valamikor egységes tómeder volt, ma legeltetett terület, és vízellátása erősen ingadozó. A mederben nyugodtan sétálhattunk, hiszen nagy részén nincs összefüggő vízfelület. A gazdag madárvilágot nem láttuk, hiszen ezek a madarak a nagyobb vízborítást kedvelik. A 145 előforduló, átvonuló, vagy itt fészkelő fajok: a *nyári lúd*, *túzok*, *széki lile*, *bíbic*, *gulipán*, *piroslábú cankó*, *ugartyúk*, *szalakóta*, *gyurgyalag*, *fehér gólya*, *vörösvércse*, *kékvércse*, *egerészölyv*, *barna réti héja*, *bölömbika*, *gólyatöcs*. A csatornában virágzó vízi boglárka-tömeg és hangoskodó nádirigók fogadták a csapatot. Szonja ujjába egy kecskerák is belekapaszkodott, de sikerült megszabadítanunk...

hegyi len

bogáncs

széki őszirózsa

A tettes...

A védett nagy tűzlepke

Délután a láprétek hűvösét élveztük a tűző Nap után. A Káposztási turjános kőrises égerlápjait és üde láprétjeit jártuk be. A *turján-vidéket* hiába keressük a térképen, nem találjuk meg, de az itt élő emberek, akik a tájat ismerik, így emlegetik. A Solti-síkság keleti peremén, a valamikori Duna-ártér és a Duna-Tisza közti homokhátság határán húzódó lápvidéket nevezik turján-vidéknek, amely az ősi Duna-medrek vonalát követi.

a turján-vidék jellemzői az üde láprétek

A turján szó növényföldrajzi fogalom, amely ezeknek a területeknek a növényzetét jellemzi: az égeres és magyar kőrises láperdőket, rekettőfűzeseket, magassásos lápréteket és kaszálóréteket. A homokos altalajt vékonyabb-vastagabb tőzegrétegek fedik. A láperdők pangó vizűnek látszanak ugyan, de valójában lassú utánpótlást kapnak a felszín alatt áramló talajvizekből. A magyar kőris mellett a mézgas éger a jellemző fafaj. Az erdőt övező területeken főként a láprétek és a magassásos társulások fajait figyelhetjük meg.

pókbangó

vitézkosbor

mocsári kosbor

A nedves láprétek szembetűnő növényei közé tartoznak a védett virágaink, a buglyos szegfű, a szibériai nőszirmos és a kornistárnics. Utóbbi nem láthattuk, mert ez a növény nyár végén virágzik. Az erdőben bátran jártunk, így a gumicsizmára sem volt szükség, hogy a békaliliomot is megcsodáljuk. A buja cserjésen kellett átvágnunk, és persze a felhőnyi szúnyoggal is megküzdünk az élményért...

erdei fülesbagoly fiókája

A kutyabengés, nyúlánk sásos erdőben az erdei fülesbagoly, a vadgerle, a zöld küllő és az egerészölyv is fészkelő helyet talál magának. A smaragdzöld gyeplátványa és a szibériai nőszirmotenger nemcsak engem varázsolt el...

a biológuscsoport, és persze a szibériai nőszirmotenger...

Kecskemét, 2012. május 15.

Juhász Katalin